

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ 315)
พ.ศ. 2540

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540
เป็นปีที่ 52 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณ กำไรสุทธิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา
65 ตรี (20) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่
10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความใน ประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ 315) พ.ศ. 2540”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยรายจ่ายที่
ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ 294) พ.ศ. 2539

มาตรา 4 รายจ่ายต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(1) มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์ โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน
ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะส่วนที่เกิน คันละหนึ่งล้านบาท

(2) ค่าเช่าทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มี ที่นั่งไม่เกินสิบคนตาม

กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะส่วนที่เกินคันละสาม หมื่นหกพันบาทต่อเดือนในกรณีที่เช่า เป็นรายเดือนหรือรายปี หรือค่าเช่าส่วนที่เกินคันละ หนึ่งพันสองร้อยบาทต่อวันในกรณีที่เช่าเป็นรายวัน เศษ ของเดือนให้คิดเป็นวัน หากเช่าไม่ถึงหนึ่งวัน ให้คำนวณค่าเช่าตามส่วนของระยะเวลาที่เช่า ทั้งนี้ โดยรวม ภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้วย

มาตรา 5 บทบัญญัติมาตรา 4(1) ไม่ใช่บังคับกับรายจ่ายที่เกิดจากซื้อหรือ การเช่าซื้อ ทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมาย ว่าด้วยพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิต ในกรณีที่

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจซื้อขายหรือ ให้เช่าซื้อรถยนต์ประเภท ดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้า หรือ

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจให้เช่ารถยนต์ มีรถยนต์ประเภท ดังกล่าวไว้เพื่อการให้เช่า เฉพาะมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือหลังจากหักค่า สีกหรถและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร

“**มาตรา 5/1** บทบัญญัติมาตรา 4 (2) ไม่ใช่บังคับกับรายจ่ายที่เกิดจากการเช่าทรัพย์สิน ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ใน กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจให้เช่ารถยนต์ได้เช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อการ ให้เช่า”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 504 (พ.ศ. 2553) ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป สำหรับการเช่ารถยนต์ เพื่อการให้เช่าของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจให้เช่ารถยนต์ที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราช กฤษฎีกานี้ใช้บังคับ)

มาตรา 6 บทบัญญัติมาตรา 4 ไม่ใช่บังคับกับรายจ่ายที่เป็นมูลค่าต้นทุนของ หรือค่าเช่า ทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่า ด้วยพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิต ที่เกิดจากการซื้อ การเช่าซื้อ หรือการเช่าที่ได้ทำสัญญาก่อน วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2539

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการใช้บังคับ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยรายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย ในการคำนวณกำไรสุทธิ (ฉบับที่ 294) พ.ศ. 2539 ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 มีผลทำให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่สามารถนำรายจ่ายที่เป็นมูลค่าทรัพย์สินของหรือ ค่าเช่ารถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน มาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณ กำไรสุทธิได้ ซึ่งก่อนที่พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 294) ใช้บังคับ การนำมูลค่าทรัพย์สินของหรือค่าเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายสามารถกระทำได้ ทำให้เกิดผล กระทบต่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการขายหรือให้เช่ารถยนต์นั่งและรถยนต์ โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน ซึ่งมีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้าหรือเพื่อการให้เช่า และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้ใช้ในกิจการของตนเอง ซึ่ง ได้ทำสัญญาซื้อ เช่าซื้อ หรือเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าว ก่อนวันที่ 29 พฤษภาคม 2539 สมควรกำหนดข้อยกเว้นมิให้ใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกับกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่ประกอบกิจการซื้อขาย ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่ารถยนต์ มีรถยนต์ประเภทดังกล่าว ไว้เพื่อเป็นสินค้าหรือให้เช่า และกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ทำสัญญาซื้อ เช่าซื้อ หรือเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวเพื่อใช้ในกิจการของตนเองก่อนวันที่ 29 พฤษภาคม 2539 รวมทั้งสมควรปรับปรุงการคิดอัตราค่าเช่ารถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึง จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 69 ก วันที่ 13 พฤศจิกายน 2540)